

**Naučím sa:****Smrť, zmŕtvychvstanie a nanebovystúpenie Pána Ježiša**

V knihách Starého zákona máme možnosť oboznámiť sa s históriou Izraelského národa. Dočítame sa tam o jeho vzniku z praotca Abraháma, o tom ako sa tento národ počtom rozrastal, aký bol jeho denný život, kde sídlili, čomu sa venovali a o tom, ako upadli do otroctva pod egyptským faraónom. Potom vidíme ako ich Boh z tohto otroctva vyslobodil svojou neobmedzenou mocou, ako ich priviedol do novej krajiny, ktorú obsadili a ako v tejto krajine dlhé stáročia pokojne žili. Po čase sa však opäť stali otrokmi Babylonského kráľovstva, z ktorého boli opäť mocou Boha vyslobodení.

Z týchto dejín Izraela teda vidíme, že Izraeliti nadobudli istotu, že nech by sa dostali do područia akéhokoľvek národa, Boh ich vždy vyslobodí a budú opäť slobodným národom. V čase, keď žil Pán Ježiš, boli Izraeliti opäť pod nadvládou – tentokrát Rímskej ríše. Očakávali teda **príchod Mesiáša** – mocného osloboditeľa, ktorý raz navždy porazí ich nepriateľa a oni budú už navždy slobodní. O tomto Mesiášovi totiž prorokovali ich proroci, a hoci nepovedali, kedy príde, opísali aspoň miesto, kde sa narodí: „A ty, Betlehem, Efrata primalý si medzi tisícami Júdu; z teba mi vyjde ten, čo má vládnuť v Izraeli a jeho pôvod je odpradávná, odo dní večnosti.“ (Mich 5,1) Prorokovali dokonca aj o tom, aký bude a čo vykoná: „Z pňa Jesseho vypučí ratolesť a z jeho koreňov výhonok vykvitne. A spočinie na ňom duch Pánov: duch múdrosti a rozumu, duch rady a sily, duch poznania a bohabojnosti; a naplní ho bázeň pred Pánom. Nie podľa zdania očí bude súdiť, ani podľa počutia karhať, ale v pravde bude súdiť maličkých a rozhodovať priamosťou v prospech krotkých zeme. I porazí zem prútom svojich úst a dychom svojich perí usmrtí zlosyna. Pravda bude pásom jeho bedier a vernosť opaskom jeho drieku.“ (Iz 11, 1-5)

Izraeliti ale nepochopili, že tento prisľúbený Mesiáš nebude vyslobodzovať svoj ľud spod nadvlády ľudského tyrana (napr. Rímskej ríše), ale že vyslobodí Boží ľud – teda všetkých ľudí – spod nadvlády diabla, ktorý ľudí nahovoril na neposlušnosť voči Bohu, a tak ich uvrhol do **otroctva hriechu**. Ako sme si už povedali, obsahom Ježišovho evanjelia je, že budeme z tohto otroctva hriechu vyslobodení a staneme sa občanmi Božieho kráľovstva, kde nad nami už hriech nebude mať moc. Tí ktorí Ježiša počúvali a chápali, čo hovorí, spoznali, že tým prisľúbeným Mesiášom je Ježiš. Avšak nie všetci to pochopili, a tí, ktorí si pred touto pravdou zatvárali oči, ho chceli zabiť...

A tak sa dostávame ku **motívu**, prečo Pána Ježiša sami Židia odsúdili na smrť... Mesiáš mal byť podľa proroctva Božím synom, a oni nechceli uveriť, že je to práve Pán Ježiš. Preto sa dohodli so svojím vykorisťovateľom, rímskym prokurátorom Pilátom z Pontu, aby ho dal ukrižovať. Isteže, Ježiš je bohočlovek – pravý Boh a pravý človek – a ako taký by mohol jedinou myšlienkou tomu všetkému zabrániť. Ale – okrem motívu pre Ježišovu smrť, je tu ešte aj pravý dôvod jeho smrti...

Skutočným dôvodom Ježišovej smrti nie je nenávisť Izraelitov voči nemu, ale ako sme už naznačili z proroctiev, **dôvodom** Ježišovej smrti je obeta jeho vlastného života za naše vykúpenie z otroctva hriechu.

**18. Prečo zomrel Pán Ježiš?****Aby nás obetou vlastného života zachránil z otroctva hriechu.****Bola to Ježišova prehra?**

Mnohí sa nazdávali, že smrťou Pána Ježiša všetko skončilo. Dokonca i jeho apoštoli ostali zaskočení a bezradní. Nechápali totiž ešte všetko to, čomu ich učil – že on má moc svoj život aj

odovzdať, ale má rovnako moc si ho vziať i naspäť (Jn 10, 18). A to dokázal na tretí deň po svojej smrti, keď **slávnostne vstáva z hrobu** (voláme to i *zmŕtvychvstanie*) a žije ďalej, tentokrát však už **v oslávenom tele** (vie prechádzať cez zatvorené dvere; vie urobiť, že v rovnakú chvíľu ho na tom istom mieste niektorí vidia a iní nie, ...). Stretá sa so svojimi učeníkmi, aby ich presvedčil, že je to on (ukazuje im rany po klincoch na kríži na rukách i nohách, ranu na boku po prebodnutí srdca kopijou). Stoluje s nimi, rozpráva sa s nimi, dovoľí im dotýkať sa ho (1Jn 1,1). Takto Pán Ježiš ukázal, že porazil nie len hriech, ale aj smrť, a že tí, ktorí v neho uveria, budú rovnako ako on, vzkriesení k životu.

Pán Ježiš však medzi nami vo svojom oslávenom tele neostáva navždy, po 40tich dňoch od svojho zmŕtvychvstania **vystupuje späť ku svojmu Otcovi** (do neba), kde žije naveky. Nezanechal nás však osamotených (Jn 14, 18). Na 10ty deň po svojom nanebovystúpení nám posla **Ducha Svätého** – tretiu osobu Najsvätejšej Trojice – ktorá je medzi nami prítomná až dodnes. Jeho prítomnosť nás učí rozlišovať, čo je dobré a čo zlé, jeho prítomnosť nás posväcuje, jeho silou sú nám odpúšťané hriechy a jeho silou budeme vzkriesení.

Na konci sveta, príde náš Pán Ježiš Kristus opäť na túto zem (voláme to *druhý príchod Pána Ježiša*), aby vykonal nad všetkým posledný súd – teda rozhodnutie o tom, kto si svojím životom zaslúži žiť s Ním večne (**nebo**); a naopak, kto si na základe skutkov počas svojho života zaslúži večné zatratenie (**peklo**).

#### **19. Čo nám Pán Ježiš získal svojím zmŕtvychvstaním?**

**Vít'azstvo nad smrťou; teda možnosť večného života s Ním v nebi.**

#### **Na doma:**

Nakresli, akým spôsobom bol Pán Ježiš usmrtený.